

Begrundelse

Tom Behnke (FP):

Når vi kigger på det Europa, vi i dag befinder os i, og når vi ser på den debat, der er både om Maastrichttraktaten og nu om Amsterdamtraktaten, har det, der hedder Schengensamarbejdet, ligesom kørt lidt ved siden af hele EU, men det bliver nu en del af EU-samarbejdet.

Det, der er interessant for Fremskridtspartiet med denne forespørgselsdebat, er at få nogle helt klare svar på, hvor vi kommer til at lægge snitene, hvor begrænsningerne kommer til at være, og hvor mulighederne bliver.

Det, der for os er interessant, er selvfølgelig de aftaler, der er indgået om, at når en flygtning fra et tredjeland kommer til et land, der er med i EU, skal det første land varetage behandlingen af asylansøgningen og også tage sig af den pågældende asylansøgers ophold i landet.

Hvordan sikrer vi, at et EU-land også på længere sigt bærer de fulde økonomiske omkostninger for de asylansøgere, som får flygtningestatus i det pågældende EU-land? Og hvor længe vil det være således, at det er det første asylland, der skal bære de økonomiske omkostninger?

Det er også interessant for os i Fremskridtspartiet at få svar på, hvornår det kan lade sig gøre for en asylansøger, der får asyl i et EU-land, at rejse videre til et andet EU-land. Hvad vil der ske med de sociale udgifter? Vil det være sådan, at det er det første land, der skal afholde de sociale udgifter, selv om en asylansøger flytter videre eller måske kun er på ferie i et andet EU-land? Hvad bliver spillereglerne for, at en asylansøger, der har fået opholdstilladelse i et EU-land, kan rejse videre og bosætte sig i et andet EU-land? Hvordan kan vi være sikre på, at de andre EU-lande nu også optager fingeraftryk og foto og foretager en registrering af alle dem, der søger asyl og opnår asyl i de pågældende lande?

Det er jo ikke længe siden, vi har set problemerne trukket meget hårdt op i forhold til Italien, hvor der kom så mange flygtninge ind, at man simpelt hen opgav at foretage en registrering af dem alle sammen. Hvordan har man tænkt sig at sikre det i fremtiden?

Hvad har man tænkt sig at gøre med de flygtninge, der rejser igennem andre EU-lande på vej til Danmark uden at melde sig til myndighederne i de pågældende EU-lande og først melder sig til myndighederne, når de når Dan-

mark? Hvordan vil det være muligt for danske myndigheder i den situation at bevise, at de pågældende har været i andre EU-lande? Og hvordan vil det være muligt at sikre, at de så kommer tilbage til det første asylansøgerland? Det har noget at gøre med grænsekontrollen, og det har noget at gøre med personkontrollen ved de danske grænser.

Der er også et spørgsmål, som jeg håber ministeren kan nå at få uddybet en anelse, hvis ikke mere, nemlig alt det her med den frie bevægelighed. Det hedder sig jo, at så længe vi har grænsekontrollen, er der ingen fri bevægelighed i EU, og det er jo i virkeligheden noget vrøvl. Alene det, at man skal vise sit pas, når man passerer grænsen, er jo ikke ensbetydende med, at der ikke er fri bevægelighed.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Thorild Simonsen):

Vi har her i Folketinget flere gange debatteret Schengensamarbejdet, bl.a. forud for Danmarks underskrivelse af tiltrædelsesaftalen i december 1996 og ikke mindst sidste forår i forbindelse med behandlingen af de lovforslag, der dannede grundlag for Danmarks ratifikation af Schengenkonventionen. Ved disse lejligheder har Folketinget indgående drøftet Schengensamarbejdet.

Også samarbejdet mellem EU-landene på asylområdet og ikke mindst Dublinkonventionens regelsæt om placering af ansvaret for asylansøgere har været drøftet flere gange her, ja, i dag har vi faktisk haft endnu en forespørgselsdebat, der berørte dette emne. Disse generelle emner er af stor væsentlighed for os alle, og det er derfor selvfølgelig naturligt, at de gentagne gange dukker op og måske også fortsat vil gøre det.

Ved denne forespørgsel bevæger vi os imidlertid efter min mening ind på et temmelig lille delområde af Schengensamarbejdet set i forhold til de brede perspektiver, dette samarbejde indebærer, men forespørgerne finder åbenbart, at dette detailspørgsmål, om jeg må sige det sådan, der vedrører fordeling af omkostninger for flygtninge og asylansøgere og ikke det mere, synes jeg, interessante spørgsmål om selve fordelingen af flygtninge og asylansøgere, kan begrunde en hel forespørgselsdebat.

Efter ordlyden drejer denne forespørgsel sig specifikt om, hvorvidt det Schengenland, der